

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

Apare odată în săptămână: DUMINECA

Prețul Abonamentului:
 Pentru Austro-Ungaria pe an . . 5 fl. — cr.
 „ „ „ pe 1/2 an. 2 „ 50 „
 „ România și străinătate pe an . 14 franci
 „ „ „ „ pe 1/2 an 7 „

Prețul inserțiunilor:
 Pentru publicațiuni oficiale, concurse,
 edicte etc. tipărite de 3 ori, dacă conțin până
 la 150 de cuvinte, 3 fl., până la 200 de cu-
 vinte, 4 fl., de aci în sus 5 fl.

Correspondențele se adresează redacțiunii
 „FOAIA DIECESANĂ“;
 ează banii de prenumerațiune și inserțiuni la
ADMINISTRAȚIA
 Librăriei și Tipografei diecesane în Caransebeș

Prelegere apologetică

despre Dumnezeu

(Urmare).

Adevărat, că în noi toți este convingerea despre Dumnezeu, dar trebuie aceasta să o și recunoaștem.

Această conștiință nu e alcătuită din dovezi, cari se silească mintea ca se o afirme, este o conștiință, o știință a convingerii interne, căreia voința noastră se închină.

Credința în Dumnezeu nu este o știință, ea este o virtute. Convingerea despre dănsul nu răsară, nu rezultă din reflexiune, ci premerge ori cărei reflexiuni.

Nu este mintea, ce ne convinge inima, ci este inima, de care mintea noastră se lasă a fi convinsă; întocmai ca la adevărurile morale, unde nu dovedirile minții conving conștiința, ci convinge conștiința mintea.

Convingerea despre Dumnezeu locuiește în inima noastră și de aceea și în cugetările minții noastre. Căci, după cum zice *Pascal*: „Dumnezeu nu a voit, ca adevărurile dumnezeiești să între prin minte în inima omului, ci a voit, ca prin inimă să între în minte; pentru că lucrurile omenești trebuie să le cunoști, ca să le iubești, iar cele dumnezeiești trebuie să le iubești, ca să le cunoști.“ — Mai zice *Lichtenberg*: „e întrebare, dacă mintea singură, fără inimă, și-ar fi putut gândi vre odată pe Dumnezeu; numai după ce inima l'a recunoscut a căutat și mintea să-l recunoască.“ Pretutindeni și în toate caută să descopere urmele lui, atât în natură cât în istorie și în spiritul nostru. Este ocupațiunea cea mai sublimă a minții omenești și cel mai vedit semn al demnității sale, că umblă a descoperi în toate urmele lui Dumnezeu, pentru a se convinge,

și cugetând despre ceea ce în interiorul său este pe deplin convins; și o face aceasta cu o siguritate care e independentă de siguritatea, la care parvine cugetarea; convingerea nu și primește siguritatea de la cugetare, ci din contră transmite acestei siguritatea ei.

De când există lumea s'au statorit dovezi despre existența lui Dumnezeu.

Le găsim aceste deja la scriitorii filosofi înainte de era creștină, la Plato, la Aristotel și la Cicero.

Combinarea și teologia creștină n'a făcut decât a prelucrat și a dezvoltat mai departe acele dovezi odată statorite. Creștinii acum nu mai caută să dovedească ceva, ce încă nu se știe, ci vor numai să justifice și înaintea minții cugetătoare nemijlocita convingere, ce o avem despre aceea ce este, arătându-ne în toate și pretutindeni urmele dumnezeirei, ce noi deja le cunoaștem, le purtăm în sufletul nostru, în inima noastră.

Jur împrejurul nostru *natura, firea* ne mărturiseste pe Dumnezeu: „Ceriurile spun mărirea lui Dumnezeu și lucrul mâinilor sale îl vestește tăria. Zilele una alteia revarsă ordin, și nopțile, una alteia dau de știre; fără vorbe și fără cuvinte, neauzită este vocea lor“ (ps. 19) — de aceasta cugetare e condusă întreaga scriptură și eoul, ce-l află în interiorul nostru, aceasta o afirmă.

Învolutar deșteaptă natura în noi presimțirea despre cel fără de sfârșit. În „Chira“ sa, *Claudian* pune pe un explicător de filosofie să zică: „dacă este și ce este Dumnezeu, aceasta numai filosofia ne învață și fără ea nu ne putem cugeta pe Dumnezeu. Aceasta maestrul o spune poate numai așa; despre mine nimeni nu va putea spune cu temei

că ași fi eu filosof — și cu toate acestea nici odată nu mi-să întemplă să trec printr'o pădure fără ca să mă întreb: cipe a făcut că acești arbori se crească? ș'apoi pare că lin și ca și din îndepărtare ceva pare că 'mi șoptește, îmi amintește despre un ce necunoscut, — și mă prind că în acel moment la Dumnezeu gândesc de resimt în sufletul meu un fior, un cutremur atât de vioiu, atât de evlavios.“

Pretutindenii unde ne aflăm, ne împresoară suflarea dumnezeirii. „În Dumnezeu trăim, lucrăm și suntem.“

Cine poate fugi de dânsul?

„Încătro să plec dinaintea spiritului tu, unde să fug dinaintea feței tale?“

Ca și cum pe fața omului să oglindează sufletul nevăzut — tot așa și natura — fața lui Dumnezeu — ne oglindează spiritul ascuns într'ênsa; dar firește, ideea despre Dumnezeu trebuie să o purtăm în noi; numai prin aceasta natura grăește către noi. Natura este o scrisoare, ce constă numai din consonante; noi trebuie să purtăm în noi vocalele, prin cari să putem citi această scrisoare; și numai aceste vocale purtate în noi provoacă și consonantele în natură a se articula în cuvânt. Fără îndoială natura nu revelează pe Dumnezeu numai decât; Dumnezeu se ascunde după imperativul necesității, care e în natură. Natura tot așa de bine ascunde pe Dumnezeu precum îl descopere privirilor noastre; ea este un vël, dar nu vël străvăzător. Ori ce lucru ascunde în sine un secret și ne îndeamnă să descoperim acest secret; ultimul secret e Dumnezeu. Trebuie însă, ca să căutăm pe Dumnezeu, pentru ca să'l găsim, trebuie să'l cunoaștem, ca să'l căutăm și să'l iubim, ca să'l cunoaștem. Cei ce nu vor să știe despre Dumnezeu, aceia nici în natură nu'l vor descoperi, ci chiar în natură vor afla un izvor de îndoieli. — „Precum toată făptura vorbește despre Dumnezeu către aceia, cari îl cunosc și'l arată acelora, cari îl iubesc, tot așa îl ascunde acelora, cari nu'l cunosc.“

Este însăși firea, existența lumii, care ne vestește și ne dovedește, că Dumnezeu există.

Lumea există, deci este, există și un urzitoriu al acestei lumi; această concluziune se impune de la sine. Și atât de deslușit ni-se înfățișază în lume ființa lui Dumnezeu cea nevăzută, puterea și dumnezeirea sa, încât apostolul Pavel crede păcătos pe fie-care, care nu recunoaște pe Dumnezeu din operele sale. (Rom. 1, 19. 20). Și ca și apostolul

Pavel, tot așa au vorbit și filosofii păgâni ai Greciei și ai Romei. Cu drept cuvânt; căci este o concluziune necesară. Lumea s'a făcut. Prin ce? Prin ea însăși? Cei cari nu recunosc ceva mai nalt decât lumea trebuie să o facă pe dânsa de creatorul ei propriu.

Dar cum poate fi ea creatorul ei propriu? Unde e puterea ei creatoare? Căci puterea ce noi o cunoaștem este o putere mărginită; prin urmare nu poate fi creatoare. Să fie dar suma puterilor? nici suma puterilor nu represintă infinitul. Fiecare putere e condiționată prin alte puteri. Suma puterilor condiționate nu dau o putere ca condițiune, ci tot numai o putere condiționată. Toate cauzele, ce noi le vedem active sunt cauze mijlocite; nici una singulară nu este ultima, prima ori cea fundamentală.

Suma cauzelor mijlocite ear nu dă o cauză absolută; trebuie dar dincolo de ori ce putere mărginită, mai presus de ori ce cauză să recunoaștem, să pretindem o putere, o cauză, prin care această lume s'a făcut. Asta o pretinde cugetarea și așa o cere simțirea și conștiința nemijlocită. Toate lucrurile, ce ne încunjoară, ne îndrumază spre un ce afară din ele; nici unul nu ne oprește la sine, în loc; totul ne îndegetează numai cum să pășim mai departe, preste cele naturale la ceva supranatural. Și acest ce supranatural, pe care noi îl căutăm, spre care noi suntem îndrumați afară, mai presus de lumea aceasta, ce noi o vedem, acest ce este: însuși Dumnezeu, Dumnezeul personal, puterea personală a lumii. Augustin zice la un loc, în mărturisirile sale: „Am întrebat pământul dacă e el Dzeu, și el mi-a răspuns: nu sunt eu; și tot ce se află pe acest pământ, toate așa au mărturisit. Am întrebat marea și toate vietățile, ce se mișcă în adâncimele ei toate mi-au răspuns: nu noi suntem Dzeul tâu pe care-l cauți, caută mai sus. Am întrebat aerul cu vânturile și cu toate sburătoarele dintr'ênsul și mi-au răspuns: nu sunt eu Dumnezeu. Am întrebat ceriul, soarele, luna și stelele și ele au zis: nici noi nu suntem Dumnezeul, pe care tu 'l cauți. Și am grăit către toate câte le vedeam în jurul meu: voi mi-ați spus, că voi nu sunteți Dumnezeu, spuneți-mi dar ce știți despre el? și ele toate au strigat cu voce înaltă: el ne-a făcut pe noi.

(Va urma)

Dr. Aurel Maniu †

Oravița în 14/26 Ianuarie 1894

În noaptea spre 12/24 l. c. Dr. Aurel Maniu după lungi și grele suferințe și-a încheiat viața lăburoasă în vrâstă de 60 de ani.

Activitatea răposatului pe terenul public, social datează încă de pe timpul absolutismului, pe când ca om tiner încă a ocupat postul de notariu public ces. reg. în Logoj; eară în anii 1860 la re'nceperea erei constituționale dânsul, ca protonotariul comitatului Căraș, a luat parte însemnată la mișcările naționale ale noastre. Un rol însemnat a avut dânsul ca membru delegațional și în lupta pentru despărțirea Românilor de ierarhia sârbească și pentru renființarea metropoliei române din Ardeal și Ungaria. Asemenea și ca avocat în Logoj și ca ablegat dietal s'a numărat între cei mai distinși bărbați politici ai noștrii. Niște ani a ocupat dânsul și postul de fiscal cameral în Logoj. — În fine dela 1875 încoaci ca notariu public în Oravița, pe lângă, că a purtat o cancelarie de muștră și a dezvoltat o diligență neobosită și spornică în oficiul seu, a documentat în toată vremea și la toată ocaziunea, că este Român cu multă tragere de inimă pentru națiune și biserică.

Trecerea lui din viață pentru noi este o mare pierdere; golul, ce rămâne în urma sa, noi cei din tractul Orăviții, îl vom simți multă vreme, lipsiți de sfaturile și îndemmurile sale, întemiate pe o întinsă experiență și de sprijinul material al său, de care s'a împărțășit ori ce întreprindere românească.

Tinerimea noastră, pe carea el a iubit-o și ajutorat-o atât de mult, perde într'nșul pre un darnic binefăcătoriu.

Decedatul a fost de un temperament viu și încântat; el se însufleța repede pentru tot, ce i se părea bun și folositoriu și pe cât se putea îndirjii prin contradicții, pe atât avea darul de persvadare și nu slăbia până ce cu o proprie dialectică nu capacita și nu câștiga pre om pentru părerile și ideile sale.

Avea o deosebită perspicacitate în a cuprinde starea și esența lucrurilor așa, că fără multă spărtoare de cap putea să între numai decât în pertractarea și desgurzirea celor mai complicate afaceri. Nu se văita nici când de vre'un lucru, că-i este prea greu, ori că n'are vreme să-l facă.

Continua agitațiune, provenită parte din fire parte din natura ocupațiunilor sale zilnice însă, i-a sădit și nutrit de ani încoaci germentul unui morb necurabil în organismul său de altcum oțelit. Anțert a căutat și pre apostolul apei, pre părintele Kneipp în Wöris-hofen, și era încântat de succesele curei cu apă; dar în cei doi ani din urmă de dragul unor prietini și la sfatul unor celebrități s'a folosit de alte metode de cură, cari însă — așa se vede — i-au fost spre stricăciune și i-au scurtat zilele.

Acum amicul nostru odihnește în pace, el a apus, — apus cu dorul de a vedea soartea conaționalilor săi întoarsă spre mai bine.

Cât au stat rămășițele defunctului pe catafalc, manifestațiunile de condolență, din partea autorităților, corporațiunilor, amicilor și cunoscuților nu s'au mai prerupt.

Cununi au depus pe cosciug: Tribunalul reg. din Biserica albă, Camera notarială din Timișoara, județul reg. distr. din Oravița, Comuna politică, Cassa de păstrare veche și română, Casina, societatea de tir, ambe reuniunile de cântări, familia Scheda, George și Ermina Lazaru, Elia Trăilă, Dr. Alesiu Mangiuca și Sofia, Alesandră Pavloviciu, Ioan Sporea; eară din partea familiei: Dna văduvă, sororile Catifa Dogariu și Iulia Șerban, fiica Livia cu soțul său Dr. Georgiu Vuia și fiicele sale Dora și Ermina, frații Bercean ș. a.

Telegrame de condolință au încurs dela:

Esc. S. Miron Romanul metropolit (Sibiiu), Meșan episcop (Arad), Victor Mihályi episcop (Logoj), Alexandru și Eugeniu Mocsonyi, Georgiu Szerb, Petru Vuia ablegați (Bpesta), familia Cosma (Sibiiu), familia Maniu (București), familia Simonescu (Sibiiu), familia Oncu (Arad), Radulescu, frații Maior, Hațeg, Birescu, Martinescu, Bredicean, Dr. Florescu, Dr. Petroviciu, Dr. Dobrin, Vuia, Popescu, Stoianoviciu, Iuliu Popoviciu, Traian Raț (Lugoj), Dr. Petco și Nina (Arad), Stefan Antonescu (Lugoj), Dr. Diaconovich (Timișoara), Gesztessy not. publ. (Jimbolea), Plausich not. publ. (Timi-

șoara), Ghidiu protop. (Caransebeș), Ianculescu (Lugoj), Rotariu (Timișoara), Ungurian (Timișoara), căpitan Bogdan (Bjelina), Roșu adv., Dr. Novac adv. (Bis. albă), Direcțiunea Albinei (Sibiiu), Direcțiunea Victoriei (Arad), Ion Ionaș și Ilie Curescu (Caransebeș), familia Telescu (Arad), familia Feier (Boroșineu), familia Petric (Bocșa), familia Bocșan (Arad). ș. a.

Astăzi la oarele 2 d. m. în contrastul unei zile senine ca de primăvară, albia Cărașului a resunat de sunetul jalnic prelungit al campanelor dela bisericile din loc și prejur și un imosant conduct funebru, format de o mulțime de oameni, cum nu s'a mai văzut în Oravița, a pornit dela casa mortuară.

Între jelitori, afară de rudeniile venite din depărtare, a fost și o delegațiune a tribunalului din Biserica albă cu președintele seu dl jude curial în frunte, delegatul camerei not. din Timișoara, întreg personalul judecătorilor, a căpitanului, a comitetelor parohiale, a reprezentanților com., a administrațiunii domeniilor, direcțiunile băncilor de aici, un număr mare de preoți, învățători și poporeni din vr'o 30 de comune din prejur.

Ceremonia funebrală a fost săvârșită prin Reverendis. Dn arhimandrit *Filaret Musta*, ca delegat al episcopiei din Caransebeș cu asistența Dlui Filip Adam în Jam, protopopul Bisericii albe, a Dlui Alexandru Popoviciu protopopul loc., a preoților Ioan Petroviciu din Ciclova rom. Dionisie Liuba din Măidan, I. Tătucu din Oravița rom. și a capelaului Neda.

Cuvântarea panegirică și iertăciunile le-a spus ponteficantele, eruditul dn arhimandrit, carele atingând fazele mai momentose din viața răposatului a făcut o prea succasă selecțiune a faptelor și virtuților sale.

Corul român și german din loc, precum și corul plugarilor români din Oravița rom. și Mărcina, au cântat de despărțire fie-care câte un coral funebru.

Abia sfârșise corul rom. strofele ocazionale cu un pătrunzătoriu acord, când de pe parapetul cimiteriului, situat pe coasta dealului din dosul bisericii, resună vocea sonoră a simpaticului advocat de bun renume, dl. Ion M. Roșu din Biserica albă, spre a rosti cuvântul de remas bun din partea amicilor și cunoscuților¹⁾. A adresat cu maestre vorbe și cu naltă vervă o răpitoare apoteosă însușilor celui decedat, — — pre care Dumnezeu să-l așeze în lăcașurile dreptilor!...

(Dreptatea).

Epistole deschise

Singuratiche persoane din centru precum și Redacțiunea F. D. primește necontentit epistole cu întrebări, cereri de deslușiri etc. referitoare la afacerile noastre bisericesti și școlare. Fiind acestea de multe ori de *interes general* deschidem aceasta noaună rubrică în foaia noastră.

I.

Dlui O. preot în C.

Sânția Ta îmi scrii, că comuna bisericască de acolo a fost amenințată cu esecutiune de cătră protopretorele concerninte, dacă în termin de 14 zile nu va solvi restanța de auctă școlară. Ca preot tiner, ne având cunoștiință, că pentru ce se cere această auctă școlară și că cine e îndatorat a o solvi îmi ceri informațiuni în cauză.

Deci eată informațiunile!

La propunerea lui Uros Nestorovics, inspectorul suprem a școalelor naționale gr. or., foasta cancelarie aulică cu ordinațiunea s'a din 31 Maiu 1813 Nr. 6650 în scopul formării unui fond șco-

¹⁾ Vom reproduce aceasta cuvântare. Red.

lar general gr. or. a dispus, că fiecare comună locuită de greco-orientali, în care există școală, să solvească la numitul fond în tot anul o taxă de 1 fl. după fiecare 10 fl., ce-i primește învățătorul ca salariu. D. e. dacă comuna V. a solvit pe acel timp învățătorului ei la un salariu de 30 fl. atunci dânsa a fost îndatorată a solvi la fondul școlar general o taxă anuală de 3 fl. Aceasta taxă apoi s'a numit „*aucta școlara*.”

La solvirea acestei aucte școlare s'au legătit comunele politice prin contracte, din care câte un exemplariu se păstrează, și în arhiva diecesei noastre.

Fondul școlar general din cestiune până la anul 1872 s'a administrat la Budapesta prin o comisiune. Întimplându-se în acest an împărțirea acestui fond între ierarhia română și cea sârbă, partea ce a primit-o diecesa noastră a Caransebeșului și a Aradului până la finea anului 1883 s'a administrat împreună la Arad de către foasta episcopie a fondurilor comune, între care se afla și fondul școlar general, format din aucta școlară, fie care diecesă își administrează singură partea s'a ce a primit-o din fondurile foaste comune.

Așadară de atunci încoaci comunele aparținătoare diecesei noastre a Caransebeșului aucta școlară o solvesc aici la consistoriul nostru diecesan.

După ce înse contractele în privința auctei școlare s'au încheiat cu comunele politice, de sine ni-se pune întrebarea: nu cumva ar fi dânsesele date a solvi aceasta auctă școlară?

Consistoriul nostru diecesan au fost de părerea, că la solvirea auctei școlare ar fi îndatorate comunele politice și în acest înțeles a și emis circulariul seu ddto 17 Aug. 1884 Nr. 569 E. dar Înaltul Ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu rescriptul seu din 20 Maiu 1886 Nr. 19.150 a hotărît, că la solvirea auctei școlare sunt îndatorate comunele noastre bisericesti, ear nu cele politice. Astfeliu apoi consistoriul nostru a trebuit se revoace mai sus amentitul seu circulariu și să dispună cu ordinațiunea s'a din 27 Octomvrie 1886 Nr. 464 E, că la solvirea auctei școlare sunt îndatorate comunele noastre bisericesti.

T. Barzu

II.

Dlui I. F. învățătoriu în M.

Cu privire la scrisoarea D-Tale din 11 Ianuarie a. c. Ți-se dau următoarele deslușiri:

Întrebarea 1-a. Ce documente să fie alăturate la socoata bisericeii când aceea se subșterne Ven. Consistoriu spre suprarevișiune?

Respuns. a) Dacă socoata bisericeii s'a purtat după instrucțiunea consistorială Nr. 555 E ex 1882 apoi cetește în această instrucțiune la pag. 42 „*îndrumările privitoare la purtarea protocolului principal*” unde vei afla, că atât socoata, cât și documentele de venite și spese au a-se subșterne la Consistoriu în copie.

b) Dacă socoata bisericeii s'a purtat după instrucțiunea cea nouă compusă de asesorul Consistorial Traian Barzu, apoi cetește circulariul Consistorial ddto 8 Ianuarie 1892 Nr. 1784 E ex 1891 și instrucțiunea practică referitoare la purtarea socoților și administrarea averilor bisericești de T. Barzu pag. 77 „*despre suprarevișiune*” unde vei afla, că spre suprarevișiune se subșterne la Consistoriu în original: socoata, jurnalul de casă, protocolul principal, documentele de intrate și eșiri și protocolul de scontrarea cassei

Întrebarea a 2-a. Sânt oare comunele bisericesti scutite dela solvirea portului postal când subștern oficiului protopopesic sau Consistoriului convențiunea episcopoescă și spesele deputaților sinodali și congresuali?

Respuns. Nu sunt scutite.

Proiectul de lege despre căsătoria civilă

(Continuare)

§ 107. În sentența de despărțenie este acel soț, din vina căruia s'a despărțit căsătoria, declarat de vinovat

Dacă în urma unei contra piri a urmat despărțirea căsătoriei purtând vina ambele partide, declară judecătoriu pe ambii soți de vinovați.

Și fără contra-piră poate acusatul cere, dacă în cazul despărțirii căsătoriei va fi și acusatorul declarat vinovat, dacă ei față cu aceasta arată un motiv de despărțire; aceasta cerere și-o poate basa și pe un astfel de motiv de despărțire privitor la care a încetat deja dreptul seu de piră, care a existat încă pe timpul ivirii motivului, care a servit de basă despărțirii.

Acela dintre soți, care a fost declarat vinovat de adulter trebuie oprit în sentența de despărțire a lua în căsătorie pe acela, cu care a sêvêșit adulteriu.

§ 108. Un soț ȣermurit în capabilitatea sa de acțiune este capabil de proces în procesul intentat în contra lui pentru despărțenie.

§ 109. În numele unui soț bolnav spiritualcesce, poate reprezentantul seu legal cu împuternicirea tutorului să ceară despărțenia. Tutorul poate da numai atunci împuternicirea, când interesul celui bolnav o pretinde aceasta.

§ 110. Căsătoria se sfirșesce, în ziua în care sentența de despărțire a intrat în putere de drept.

§ 111. În cazul despărțeniei să se aplice raporturile de avere ale soțului ca normă, întrucât legea actuală nu dispune altceva.

§ 112. Dacă sentența a declarat numai pe unul dintre soți vinovat, atunci celalalt soț poate cere înapoi darurile făcute în cursul căsătoriei. Promisiunile de daruri, pe care li-a făcut nevinovatul soț, în contract, precum și la decursul căsătoriei pentru partea vinovată, își perd vigoarea. Pentru cerere înapoi sânt a se lua în considerațiune normele piri de înavuțire. Dreptul cererii înapoi trece la moștenitori numai în acel cas când soțul și-valorează acesta prin o piră.

Pira se prescrie în cursul unui an calculat dela despărțenie.

§ 113. Bărbatul declarat vinovat este îndatorat să susțină pe nevastă-sa femeie corespunzător poziției de avere și a stării sale sociale, într'atât întrucât o astfel de întreținere este nesuficientă din partea femeii.

Întreținerea este a se plăti în bani gata anticipativ și de regulă în rate lunare.

Soțul la dorința femeii este obligat să stabilească întreținerea.

§ 114. O urcare a întreținerii stabilite se întâmplă :

a) când întreținerea neapărat de lipsă din cauza averii bărbatului nu poate fi evaluată și aceasta într-aceea s'a ameliorat,

b) când la stabilirea întreținerii au fost calculate altfel de venite ale femeii.

§ 115. Cu privire la întreținere se pot înțelege liber soții după intentarea procesului, și femeia poate să-și renunțe la aceasta.

Îndatorarea întreținerii trece și la moștenitorii bărbatului. Aceștia pot însă să ceară micșorarea acesteia până la maximul venitului curat

§ 116. Datoria bărbatului pentru întreținerea încheată, dacă femeia încheie o altă căsătorie.

§ 117. Femeia vinovată despărțită nu poate purta numele bărbatului ei. Femeia nevinovată poate să-și păstreze și după despărțire numele bărbatului ei, dacă își exprimă voința aceasta în proces. Judecătorul este obligat să pronunțe acest drept al femeii în sentință de despărțenie.

§. 118. Judecătorul decide în sentința de despărțire și cu privire la susținerea și adăpostirea copiilor comuni minoreni.

Dacă părinții nu s'au putut înțelege altcum, rămân copii până la vârsta de 7 ani la mamă, peste această vârstă vor fi dați în îngrijirea tatălui nevinovat s'au mamei nevinovate; dacă însă ambii părinți au fost declarați vinovați, copii vor fi încredințați îngrijirii tatălui, ear fetele în a mamei.

Judecătorul poate dispune cu considerațiune vinovăției părinților și a altor împrejurări în interesul copiilor, chiar și declinand dela înțelegerea părinților, despre sus numitele norme, ba poate chiar să predea copii unei a treia persoane.

Costul întreținerii și a educațiunii copiilor comuni sunt ambii părinți îndatoriți, în raport cu venitele lor. Să-l acopere dacă venitul din averea copiilor nu este îndestulitor. În cazul unui pericol atât tribunalul, cât și autoritatea de tutelă vor dispune asigurarea întreținerii copiilor.

§ 119. Dacă judecătorul nu ține de îndestulitoare faptele lămurite în proces, ca să se decidă în asigurare și întreținerea copiilor, se abate dela aceasta dispozițiune și după terminarea procesului trimite actele la autoritatea de tutelă.

§ 120. Dacă judecătorul a decis în procesul de despărțenie asigurarea copiilor, dar în urma împrejurărilor schimbate decisiunea sa nu mai corespunde intereselor copiilor, atunci autoritatea de tutelă poate dispune abateră dela decisiunea judecătorească.

§ 121. În cazurile §§. 97, 99, 100 și 102 dispune judecătorul pentru încercarea împăcării înaintea despărțeniei, de regulă vieața despărțită a soților dela masă și pat.

Numai atunci se poate încunjura dispozițiunea despărțirii vieții, dacă nu se poate spera nici de cum o împăcare între soți.

Despărțirea de masă și pat nu poate fi decretată pe timp mai puțin de 6 luni, dar nici mai mult ca pe

un an și nu se poate repeta. La cerere conglăsuitoare a partidelor se poate pronunța și pe mai mult timp vieața despărțită.

§. 122. Dacă soții în timpul despărțirii lor de masă și de pat voiesc să trăiască earăși împreună, sau părătorul nu cere în curs de trei luni după pronunțarea despărțirii de masă și de pat despărțenia, atunci pe baza motivului în proces nu se mai poate cere despărțenia.

§ 123. Despărțirea judecătorească a separării de masă și de pat o poate cere fiecare soț până la terminarea procesului

§ 124. În timpul separării de pat și de masă soții nu sunt obligați a trăi împreună și a-și împlini datorințele matrimoniale.

(Va urma)

Varietăți

Alegerea de deputați preotești pentru sinodul protopresbiteral al tractului Bocșa montană pre periodul anilor 1894—1896 s'au îndeplinit azi sub președința d. protopresbiter tractual Măxim Popoviciu, fiind prezenți 21 preoți. Prin vot unanim aleși au fost preoții Ioan Popoviciu senior din Bocșa română, Iuliu Bumbescu din Țerova, Vasiliu Nemoian din Vasiova, David Têrfăloagă din Reșița montană, Ioan Pepa din Doclin, Mihailu Ieremia din Ezeriș, Constantin Păușan din Ocna de fer, Ioan Oprea din Doman, Ioan Sfêrcociu din Valea mare, Pavel Botoș din Fizeș, Petru Ieremia din Colnic și Ioan Meda din Surducul mare. După subscrierea protocolului electoral și împărțirea credenționalelor la deputații aleși d. preot David Têrfăloagă a propus și preoțimea a primit unanim espedarea în numele acesteia a unui telegram de condolență distinsei familii Maniu din Oravița din tristul incident al trecerii la cele eterne a vrednicului bărbat al bisericii și neamului românesc, Dr. Aureliu Maniu. — Bocșa montană în 13/25 Ianuarie 1894. *Un mirean.*

Proiectul căsătoriei civile în dietă. Foile ungurești din Peșta aduc știrea, că raportul comisiunii justiției a dietei asupra desbaterilor proiectului căsătoriei civile, este gata, și se va înainta dietei în 5 Februarie. În 6 Februarie se va închide sesiunea actuală a dietei, ear în 12 Februarie se va începe marea desbatere asupra proiectului, care se crede, că va ținea mult timp.

De ale dietei. Înainte și chiar și dela congresul catolicilor încoacea o mulțime de deputați liberali au eșit din partida guvernului. Foile noastre pretind, ca și deputații români, cari stau în legături cu bisericile românești să jese din acel partid înainte de ce s'ar presenta dietei proiectele bisericesti ale guvernului — la din contră vor fi priviți ca și apostatați.

Procesul Memorandului — după cum se scrie — se va pertracta în decursul lunei acesteia.

Societatea femeilor române din Caransebeș a ținut adunarea sa ordinară în 16/28 Ianuarie a. c. Comitetul s'a constituit în următorul mod: Președintă: Dna Maria Romanu; Vicepreședinte: Dl Trăian Barzu; Secretariu: Dl Iosif Bălan; Căssariu: Dl George Andreeviciu. În comitet: Maria Barzu, Ana Bălan, Sidonia Bălan, Amalia Brăilă, Elena Biju, Maria Biju, Maria Buru, Maria Curescu, Maria Dobrin, Elisa Doda, Maria Lințu, Elena Marin, Iulia Marin, Eugenia Peia, Emilia Prodaezky.

Necrolog. *Vasile Cocărlă*, preot și protopop în *Rușii-Moldoviții*, cunoscut cetitorilor noștri prin actul de donațiunea mai bine de 20.000 fl. „școlii române“ din Suceava, a reposat în 4 Ianuarie c. în etate de 58 ani.

Necrolog. În 13/25 Ianuarie a. c. a încetat din viață, amabila domnișoară *Elisa Cena* și s'a înmormântat cu mare pompă în 14/26 Ianuarie în locul natal Mehadia fungând preotul și învățătorii din loc, preoții din Iablanița și Petnic, precum și harnicul învățătoriu *Nicolae Groza* cu tinerul seu cor vocal, care a executat pe note cântările prescise în auzul publicului foarte numeros și ales din loc și jur. Între rudeniile numeroase ale repositatei se aflau și unchii ei căpitanul *Cena* din Orșova și colonelul *Cena* din Viena. Reposata a fost iubită și stimată în societate.

Era o Româncă însuflețită ceea ce amintim cu atât mai vârtos, pentru că în Mehadia chiar și pe sicrie vezi inscripțiuni germane și crucifixe, care nu corespund ritului nostru. *Iablanița* în 18/30 Ianuarie 1894. *George Tătu* cu paroh.

Calea ferată Vêrșeț—Logoj—Valea-Mureșului. Toate știrile confirmă, că interesarea pentru construirea linei căii ferate Vêrșeț—Logoj—Valea-Mureșului este mare. Acum se știe că planurile detaiate pentru lineia parțială Vêrșeț—Iamu-mare—Gataia sunt gata lucrate și în săptămâna viitoare se va continua cu trasarea detaiată dela Gataia preste Buziaș—Lugoj—Făget până în valea-Mureșului. În comitatul Caraș-Severin, unde proiectul fu primit și întâmpinat cu mare însuflețire, s'au început deja negociațiunile cu comitatul, cu orașul Logoj precum și cu comunitățile interesate în privința sprijinirii întreprinderii și se speră cu toată pozitivitatea că în cursul celor două luni următoare acțiunile de fondare, ce se vin interesatilor din acele ținuturi vor fi plasate. Subvenționarea din partea comunităților din Timiș asemenea se va hotărî în timpul cel mai apropiat, căci conclusele comunităților și ale comitatelor, precum și recursurile date contra acestor concluse, referitoare la aceea întreprindere se află acum spre decizie finală la ministeriul de interne. Anume referitoriu la lineia proiectată Vêrșeț—Iamu-mare s'au subscris până acuma din partea orașului Vêrșeț 54,000 fl. comuna Cudriț 20,000 fl. Feodor și Mihaiu de Lazaroviciu câte 20,000 fl. baronii Ivan și George de Stoianoviciu câte 10,000 fl. apoi vor urma subscripțiunile comunităților și a altor proprietari. Pre aceasta cale va fi cu puțință a afirma, că construirea acestei linii este asigurată

de și contrarii și împedcătorii acestei întreprinderi sunt numeroși.

Societatea „Română Jună“ din Viena în ședința sa din 25 Ianuarie a. c. s'a constituit pe anul administrativ 1894 în următorul mod: Comitetul: președinte: Tit Liviu Tilea, Drd. Med.; vicepreședinte: Alexandru Vajda, stud. med.; secretar I.: Nicolae Puican, stud. filos.; Secretar II.: Constantin Mândrilă, stud. med.; cassar: Octavian Georgian, stud. med.; controlor: Corneliu Mesaroș, stud. techn.; bibliotecar și econom: Petru Maximciuc, stud. filos. Comisia literară: Iuliu Anca, Drd. med.; Nicolae Puican, stud. filos.; Petru Maximciuc, stud. filos.; Ilie Părvulescu, stud. for.; Isidor Tarnavski, stud. med. Comisia revăzătoare: Valeriu Iovănescu, stud. med.; George Sêrbul, stud. for., Alexandru Crăciunescu, stud. med. Din al XXIII-lea raport anual al acestei societăți aflăm, că în anul administrativ 1892—93 societatea a avut 47 membri ordinari, dintre care 20 sunt din Transilvania, 16 din Bucovina, 7 din Bănat și Ungaria, 4 din România. Societatea a ținut în cursul anului 13 ședințe ordinare, 4 literare și 2 festive. Biblioteca conține 832 opuri în 1124 volume și 138 broșuri. Fondul neatacabil al societății s'a sporit cu legatul de 1000 fl. al fericitului Lazar Baldi. Acest fond constă azi din 11,415 fl. 71 cr. Averea totală a societății: 12,893 fl. 72 cr. Din fondul societății s'a votat un ajutor de 25 fl. unui membru lipsit de mijloace; s'a votat și un premiu pentru cel mai bun operat cetit în ședințele ei. Premiul l'a dobândit membrul N. Puicanu.

Ce trebuie să știe o fată? Un ziar din America a deschis un concurs printre cetitorii sei asupra acestei întrebări: Ce trebuie să știe o fată? Premiul a fost conferit, și pe drept, următorului răspuns: „Dați fetelor voastre o bună instrucțiune elementară. Învățați-le să prepare o mâncare bună, să lucreze, să calce, să facă ciorapi, să croiască o cămașă sau o haină. Să știe să coacă pâine și a găti bine bucatele este a face o mare economie în cheltuelile cu farmaciști și doctorii. Spuneți-le lor, că o piesă de 5 fr. se compune din 500 de bani; să cheltuiască mai puțin decât ce câștigă; căci a cheltui mai mult decât venitul însemnează a merge cu pași grăbiți spre întâlnirea miseriei. Se știe că un onest lucrător în vîrstă, trebuie să fie stimat de o mie de ori mai mult decât „ghigherlii“ cu monoculul în ochi. Învățați-le să-și iubească copiii și în general toată creațiunea. Dacă aveți mijloace dați-le lecții de muzică și pictură; dar' să știți, că aceste arte sunt secundare și ocupă un loc foarte mic în existența umană. Să se obișnuască a zice „da“ și „da“ să fie, și a zice „nu“ și „nu“ să fie.“ Aceste norme ar trebui ca să fie adoptate și în Europa.

Posta Redacțiunii.

Dni J. Reunirea... de Manegutu se află și la librăria diecesană, Prețul 2 fl. — Am voi să avem operatul întreg.

Provocare

Următoarele comune bis. sunt rugate a solvi abonamentul la „Foaia diecesană” de pe anii trecuți și anume:

Cu 40 fl. reastează comunele: Banloc, Berzasca, Biniș, Brancesci, Brebul, Buchini, Cadar, Cărbunariu, Chevereșul-mare, Cireașa, Clopodia, Cornea, Dezesci, Dragăina, Drinova, Duhos, Duléu, Forășești, Greovaș, Jidovini, Jupănesci, Macoviște, Moniom, Oloșag, Povergina, Șopotul-vechiu, Tapia, Vălișoara, Valeapai, Verciorova, și Zolt; apoi Sinersig cu 38 fl. 75 cr. și Percosova cu 37 fl. 50 cr.

Cu 35 fl. reastează comunele: Biserica-albă, Boldur, Crivina, (în protopresb. Făget), Curtea, Dragomiresci, Furdia, Harmadia, Iabuca, Mutnicul-mic (școala), Pervova, Petroasa, Putna, Sadova-noaună cu Slatina-mică, Srediștea-mică, Tolvadia, Valea - mare - Pogănici, Zărvești, Zorlențul-mare, și Zorlențul-mic.

Cu 30 fl. reastează comunele: Bolvașnița, Borloveniu-nou, Căvâran, Cebza, Folea, Hodoș, Jdioara, Lăpușnicel, Măidan, Mărul, Mehădia, Orșova, Petroman, Rugiu, Romănesci, Ruginosu, Sacoșul-ung. Sichevița, Soceniu, Tincova, Vêrșeț (oficiul protopresb.), Visag, Voislova, Vlaicovăț și Vucova; apoi Vărădia cu 27 fl. 50 cr.

Cu 25 fl. reastează comunele: Berini, Bocșa-română (școala), Borloveniu-vechiu, Bucosnița, Bujor, Căpăt, Cerna, Cubin, Făget, Furluc, Globurêu, Jitini, Logoj (oficiul protopresb.), Pogănești, Prisaca, Sintesci, Șipet, Toplet, Tuféri și Unip, — apoi Omor cu 22 fl. 50 cr.

Cu 20 fl. reastează comunele; Buziaș (oficiul protopresb), Călnic, Cireș-Timiș, Crășma, cu filia Mal, Dălinești, Fizeș, Gavoșdia, Gornialuhcova, Hauzesci, Logoj, Logojel, Marga, Panciova (oficiul protopresb.), Pătaș, Prigor, Răcășdia, Răchitova, Răcița-rom., Rusca montană, Sacoșul-turcesc, Scăiuș, Sirbova, Uliuc, și Văling; — apoi Vermeș cu 18 fl. 33 cr. și Iertof cu 17 fl. 50 cr.

Cu 15 fl. reastează comunele: Bărbosul, Borlova, Bozovicu, Cărnecea, Ciudanovița, Crivina (în protopresb. Logoj), Doman, Dognecea, Făget (oficiul protopresb.), Gârbovet, Giulvez, Homosdia, Iam, Mehădia (oficiul protopresb.), Opațița, Poeni, Remete-Pogănici, Rătișor, Rusca, Rusova-noaună, Silagiu (com. bis.), Silagiu (școala), Șoșdia, Têrnova, Togir, Țerova Valeaboului, Valeadeni, Vasiova, și Zăguzeniu; — apoi Herendești cu 14 fl. 50 cr., Bătești cu 13 fl., Moldova-noaună cu 12 fl. 50 cr.

Cu 10 fl. reastează comunele: Alibunariu, Bănia, Bocșa-mont., Bucovăț, Călnic (școala), Cârpa, Ciuchicui, Comoriște, Coronini, Coșteiu (protopresb. Vêrșeț), Deliblata, Doloave, Domașnia, Ferendia, Forotic, Gaiul-mic, Gherman, Glogon, Grebenăț, Hezeriș, Iamul-mic, Iersig, Iladia, Ilova, Jupaneș, Juresci, Lațunaș, Năidaș, Ogradena, Oravița-montană, Oravița-română, Pecenișca, Petroșnița, Racovița, Reșița-montană, Rueni-Turnul, Sasca-mont. Sasca-română, Seceni, Socolar, Sudriaș-Jupani, Teregova, Uzdin, Valeabolvășnița, Var, Verendin, Voivodinț, Vrăniuț și Zrigibesci; — apoi Icloda cu 9 fl.

Cu 5 fl. reastează comunele: Agadici, Armeniș, Bazeseș, Berliște, Bichigi, Bocșa-română, Bogodinț, Botinești, Breazova, Broșteni, Calina, Caransebeș (oficiul protopresb.), Corneareva, Coșava, Cuptoare (pbliteratul Mehădiei), Dalci, Denta, Doclin, Dubova, Eșelnița, Ezeriș, Feneș, Ghertenish, Ghilad, Ghimboca, Lighed, Maciova, Marghita-mare, Margina, Mercina, Nicolinț (protopresb. Vêrșeț), Obreja, Ocna de fer, Ofcea, Ohabamutnic, Partoș, Peștere, Poiana, Prilipêt, Ramna, Rusova-veche, Sacul, Secaș, Solcița, Straja, Surducul-mare, Surducul-mic, Susaniu, Tomești și Voitec; apoi Stamora-română cu 2 fl.

On. oficii și comitete parohiale sunt rugate, ca să trimită sumele sume de abonament cât mai curând la adresa administrațiunei, căci redigiarea, tipărirea, și expediția foaiei, recer spese însemnate, care trebuiesc acoperite.

Administrațiunea „F. D.”

Concurs

Conform ordinațiunei Consistoriale de dtdo 22 Noemvrie 1893 Nr 3183 și să escrie de nou con-

curs pentru ocuparea postului de învățatoriu la școala confesională gr. or. rom. din Coșava protopresbiteratul Făgetului, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt

1. Salariul în bani gata 300 fl.
2. Pentru scripturistică 5 fl.
3. Pentru conferință 8 fl.
4. Pentru servitoriul școalei 10 fl.
5. Lemne în natură 32 metrii aduși în ocolul școalei, din care are a să încălzi și școala.
6. Dela înmormântări cu liturgie 50 cr. fără liturgie 20 cr.

Locuință liberă în edificiul școalei cu grădină de un juger și alte supraedificate.

8. Folosirea a două jughere livadă estravilană.

Ceice doresc a ocupa acest post învățătoresc au să-și înainteze recursele ajustate cu documentele necesare conform statutului organic și regulamentului pentru organizarea învățământului, adresate comitetului parohial din Coșava, la oficiul protopresbiterat gr. or. rom. în Făget până la terminul deschis.

Comitetul parohial doresce, ca recurenții să se presinte în vre-o duminică s'au sêrbătoare în sânta biserică, dar nici decum în ziua de alegere.

Coșava, din ședița comitetului parohial ținută la 13 Ianuarie 1894.

[9] 1—3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: Sebastian Olariu ppbiter.

Concurs.

Postul de învățatoriu la școala comunală din comuna Corniareva cu limba de propunere română și magiară este de a se îndeplini.

Emolumentele sunt:

1. Salariu fix 300 fl. v. a.
2. Paușal scripturistic 10 fl. v. a.
3. Deputatul de lemne 24 metri lemne de foc.
4. Locuință liberă și grădină pentru legumi.

Venitul cantoral: la cererea fieștecărui poporean este învățatoriul îndatorat să funcționeze însă după oarele de prelegere prelângă una tacsă de 40 cr.

Recursele provêzute cu timbrele necesare elaborate în limba magiară și subșternute Înaltului Ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică până în finea Februarie anul curent sunt a se însinua Comitetului administrativ comitatens a Comitatului Caraș-Severin.

Învățatoriul denumit este obligat a funcționa și ca cantor dugă ritul gr. or. român.

Corniareva, în 22 Ianuarie 1894. 1—3 [7]

Dobrov
not.

Martalogu
jude com. și președ. al
scaunului școlar.

Nr. 102 ex 1894.

Concurs

Postul de învățătoriu la școala comunală din comuna **Bogoltin** cu limba de propunere română și magiară este de a se îndeplini.

Emolumentele sunt:

1. Salariu fix — 300 fl. v. a.
2. Paușal scripturistic 10 fl. v. a.
3. Deputatul de lemne 24 metri lemne de foc.
4. Locuință liberă și grădină pentru legumi.

Venitul cantoral: la cererea fiștecării poporean este învățătorul îndatorat să funcționeze însă după oarele de prelegere prelângă una tacsă de 40 cr.

Recursele prevăzute cu timbrele necesare elaborate în limba magiară și subșternute înaltului Ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică până în finea lui Februarie anul curent sunt a se însinua Comitetului administrativ comitatens a Comitatului Caraș-Severin.

Învățătorul denumit este obligat a funcționa și ca cantor după ritul gr. or. român.

Bogoltin, în 27 Ianuarie 1894. 1—3 [8]

Dobrov
not.

George Radulescu
prim. și președ. la școala
școlariu.

ad. Nr. 357 1893.

Concurs

Pentru întregirea definitivă a postului de paroh în parohia de a II-a clasă din comuna **Obreja**, protopresbiteratul Caransebeșului se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană.”

Emolumente:

1. Salariu în bani gata 230 fl. în loc de stolă pentru botezuri și molitva moșei, logodnă, cununie și relația către protopresbiter precum și pentru înmormântarea simplă.

2. Sesiunea parohială în complex de 71 jugere 1443 orgii, ce aduce un venit în calcul mediu de 500 fl.

3. Alte venituri accidentale în sumă de 50 fl.

Reflectanții cu calificățiunea recerută sunt poftiți ași trimite recursele lor, instruate conform stat. org. și regulamentului pentru parohii la Prea On. Domn protopresbiter tractual Andreiu Ghidiu în Caransebeș și a se presenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în biserica parohială spre ași arăta desteritatea în oratorie și cântări, înse aceasta cu știrea și învoirea protopresbiterului concerninte.

Alegândul recurent va avea se respecteze și alte condițiuni stătorite de comitet în ședința sa de astăzi.

Obreja, din ședința comitetului parohial ținută la 10 Ianuarie 1894.

[4] 2—3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Concurs

Pentru întregirea definitivă a postului învățătoresc la clasa de băeți dela școala conf. din **Foeni** să escrie concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecesană.”

Emolumentele sunt:

1. Salariu în bani gata 420 fl.
2. Paușal pentru conferințe 10 fl.
3. Paușal pentru adunarea generală 10 fl.
4. Pentru scripturistică, având totodată alesul învățătoriu a îndeplini ca notariu toate agendele scripturistice ale comitetului parohial, 10 fl.
5. Lemne 6 stênjini din care are a se încălzi și sala de învățământ.
6. Cortel liber în edificiul școlar și jumătate din grădina școlii.
7. Dela înmormântări unde va fi poftit câte 50 cr.

Recurenții au să-și subștearnă recursele instruate conform stat. org. bis. și regulamentului — adresate comitetului parohial — Prea On. Oficiu protopresb. rom. în Ciacova.

Competenții sunt poftiți a se presenta în vr'o Duminecă ori sârbătoare în s. biserică spre a-și arăta desteritatea în tipic și cântare, nici decum însă în ziua de alegere.

Preferiți vor fi cei ce au cunoștințe din muzica vocală, având alesul învățătoriu a conduce și corul vocal pe lângă împlinirea cantoratului bis.

[5] 2—3

Comitetul parohial

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Concurs

Pentru întregirea definitivă a postului învățătoresc din **Petromani** se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Salariul învățătoresc 360 fl.

Pentru lemne din care are a se încălzi și sala de învățământ 72 fl.

Paușal scripturistic 10 fl.

Pentru conferințe și adunarea generală 15 fl.

Pentru servitoriul școlii 20 fl.

3½ jugere pământ arătoriu.

Cortel liber.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a se presenta în vr'o Duminecă sau sârbătoare în s. biserică spre a-și arăta desteritatea în tipic, cântare și conducerea corului.

Competenții au să se prezenteze numai odată în comună, nu însă în ziua de alegere.

Recursele instruate conform stat. org. bis. și adresate comitetului parohial să se subștearnă Prea On. Oficiu protopresbiteral în Ciacova.

[6] 2—3

Comitetul parohial.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

